

си прекрасныя-тъ видѣ, когото ти показахъ, когато отидохме на планинж-тж близо при лѣлж ти?

И. Могж, мамо: всичко гледамъ, джбравы-ты, рѣкж-тж, домове-ты, человекы-ты, които работять, кравы-ты, овцы-ты, и прекрасныя-тъ водопадъ; гледамъ всички-ты като че стоѣтъ сега въ онѣж истж-тж планинж.

М. Можеш ли да представишь на умъ-тъ си много человекы и нѣща, които си видѣлъ преди много време?

И. Могж, мамо; ако и да стоѣж всякъ-тъ день съ вързаны очи, можахъ да ги видѣж всички-ты така както ги видѣхъ другъ пѣтъ.

М. Другъ пѣтъ ты ги видѣ съ тѣлесны-ты си очи; сега обаче ги гледашь съ духъ-тъ си, или, както можемъ да кажешъ, съ очи-тѣ на умъ-тъ си. Ако можешъ въ духъ-тъ си да видишь толко человекы, и толко вещи, не е мжчно Великому Богу да види въ духъ-тъ си человекы-ты и вещи-ты, които той е създалъ, и за които той самъ промышлява.

Както ты можешъ да гледашь вещи, ако и да сж затворены тѣлесны-ты ти очи, така и Богъ може да гледа, ако и да нѣма тѣлесны очи. Той всякога тя е гледалъ, и ще тя гледа. Той гледа всички-ты человекы, и всички-ты вещи. Гледа всички-ты вещи колкото ты мыслишь и чувствовашъ, така и колко-то правишь. Ты, Иванчо, не можешъ да скриешъ нищо отъ Него.